

Er-Rahman ve Er-Rahim

Musa Ebu Cafer

20 Eki, 2018

<https://ilimvecihat.com>

بسم الله الرحمن الرحيم

Hamd âlemlerin Rabbi, sahibi ve hâkimi olan Allah (*azze ve celle*)'ye, salât ve selam efendimiz, önderimiz Rasûlullah (*sallallahu aleyhi ve sellem*)'e ehli beytine, ashabına ve yolunu takip eden mü'minlere olsun.

Her mükemmellikle muttasıf, her güzelliğin sahibi, yerlerin ve göklerin nuru olan O yüce Allah'ı anmak, O'ndan bahsetmek ve O'nu konuşmak çok güzel ve lezzet vericidir. Bizlere kendini tanıtan Âlemlerin Rabbi Allah-u Teâlâ'ya sonsuz hamd-u senalar olsun.

Yüce rabbimizin isimlerinden olan Rahman ve Rahim, o kadar çok önemli ki her hayırlı amelin başında söylediğimiz besmelede yerlerini almış ve günde en az 17 defa okuduğumuz Fatiha sûresinde de yine bizlere hatırlatılmıştır.

Bu iki isim Rahmetten yani abartmalı (*çokça*) bağışlama, esirgeme, affetme manalarından gelmektedir. Rahman ismi Rahim isminden esirgeme konusunda daha geniştir.

Aralarında ki fark şudur:

Rahman: Dünyada bütün yaratılmışlara karşı geniş ve kuşatıcı bağışlamaya sahip olan demektir. Mü'min olsun kâfir olsun her mahlukata dünyada rahmet eder.

Rahim: Kıyamet gününde Mü'minleri bağışlayan, sadece affı müminlere has olacak olan demektir.

Müslüman, bu büyük âleme baktığında yüce Rabbimizin merhametini her şeyde görmekte ve şahit olmaktadır. Bizlere peygamber göndermesi, yüce kitabını indirmesi, cahillikten kurtarıp İslamı öğretmesi, küfür karanlığından İslamın aydınlığına çıkarması, sapıklıktan doğruya iletmesi, faydamıza olan her şeyi yüce kitabında anlatıp ona teşvik edip emretmesi, kötülüğümüze olan her şeyden sakındırıp yasaklaması, körlükten kurtarıp görmeyi nasip etmesi, o güzel olan isim ve sıfatlarından bahsederek Kendisini bizlere tanıtmaması, bizlere muhtaç olmadığı halde Kendini bizlere sevdirmek için sonsuz nimetler bahsetmesi, O'na muhtaç olduğumuz halde, cahillik ve nankörlük yapıp, günah işlememize rağmen affetmesi, kusurlarımızı örtmesi, güneşi, ayı, rüzgarları, denizleri hizmetimize yönelik programlaması, yeryüzünü altımıza döşek kılıp, gök yüzünü tavan yapması, yıldızlarla gök yüzünü süslemesi, değişik rızıklarla donatması, tatlı suyu göklerden indirmesi, o suyla bize

sayısız nimetler bahşetmesi, bineklerden faydalanmamız için onları bizim hizmetimize sunması, tüm bunlar rahmetinin eseri değil midir?

Bir annenin aylarca bebeğini değişik zorluklarla karnında taşıması, doğum esnasında ölüm acılarını tatması, kendi yemese de bebeğini yedirmesi, giymese de giydirmesi, süt verip emzirmesi, geceleri uykusuz kalıp çocuğunun mutluluğunu düşünmesi, necasetini her gün altından temizlemesi, yıllarca kollayıp büyütmesi Allah-u Teâlâ'nın kuluna olan merhametini göstermez mi.?

Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurmaktadır:

“Allah-u Teâlâ yerleri ve gökleri yarattığı gün yüz rahmet yaratmış, her bir rahmeti yer ile gök arası genişliğindedir. Bir rahmetini dünyaya indirmiş, anne yavrusuna, yırtıcı hayvanlar ve kuşlar birbirlerine o rahmet ile davranırlar. Kıyamet gününde yine bu indirdiği ile rahmetini tamamlayacaktır.” (Müslim)

Ömer Bin Hattab (radiyallahu anhu) dedi ki: “Peygambere (sallallahu aleyhi ve sellem) esir topluluğu getirildi. Aralarında süt emziren kadın vardı. Gördüğü her bir bebeği göğsüne basıp emziriyordu. Rasûlullah (sallallahu aleyhi ve sellem) bizlere dedi ki: ***“Sizce bu kadın yavrusunu ateşe atar mı?”*** Dedik ki: Gücü atmamaya yetiyorken atmaz!. Dedi ki: ***“Allah’u Teâlâ’nın kullarına merhamet etmesi, bu kadının yavrusuna merhamet etmesinden daha fazladır!”*** (Buhari – Müslim)

İşte böyle muazzam, böyle yüce, yarattıkları üzerine çokça merhamet sahibi Allah (azze ve celle)’ye kulluk yapılmaz mı? Şükredilmez mi?

Sonsuz ve yüce merhameti olan Allah-u Teâlâ’yı bırakıp zalim ve nankör insanoğluna kulluk yapmak, yüce Allah’ı bırakıp tağutlara itaat etmek, yüce Allah’ın kanunlarını bırakıp beşerin kanunlarını alıp tatbik etmek, O’nun dinini bırakıp demokrasi dinini uygulamak, nankörlüğün, ahmaklığın ve zalimliğin zirvesi değil midir?

Yüce Allah’ın tüm nimetleri engin rahmetinin eseri olduğu gibi, kanunları da bizim için rahmettir. Küfür kanunlarıyla yönetilen ülkelerde huzursuzluk, sömürü, zulüm, haksızlık, merhametsizlik had safhalara ulaşır.

İslam kanunlarının tatbik edildiği toplumlarda ise merhamet, adalet, yardımlaşma ve huzur had safhadadır. Çünkü yüce Rabbimizin her ruhsatında merhamet ve hikmet olduğu gibi her yasaklayışında da bizler için merhamet ve hikmet vardır. Bir babanın çocuğuna zararlı şeyleri yasaklaması onun

rahmetini gösterir. İşte her şeyin yoktan var edicisi Allah (azze ve celle) sonsuz merhametinden ötürü kullarının fıtratına uygun olan kanunları yüce kitabında bizlere vaaz etmiştir. Sayısız nimetlerine rağmen Kendisine karşı asi ve günahkar olan kullarına, Şanının yüceliğinden dolayı kitabında şöyle bir müjde vermiştir.

“De ki: Ey kendi nefisleri aleyhine haddi aşan kullarım! Allah'ın rahmetinden ümit kesmeyin! Çünkü Allah bütün günahları bağışlar. Şüphesiz ki O, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.” (Zümer Sûresi 53)

Adeta gelin Rabbinize dönüş yapın, bütün günahlarınızla, bütün cinayetlerinizle ve bütün suçlarınızla gelin ve geniş aftan yararlanın! Diye Sesleniyor. Çünkü Allah-u Teâlâ'nın rahmeti gazabını geçmiştir.

Rabbimizden kusurlarımızı bağışlamasını, günahlarımızı affetmesini niyaz ediyorum.

Âlemlerin rabbi olan Allah (azze celle)'ye hamd-u senalar olsun.